

épített volt. A sarokhoz egy későbbi építési periódus során, egy D-i irányba futó 1 m szélességű falat építettek, amely törtkőből készült.

A nyugati oldalon, a palotaépület ÉNy-i sarkától Ny-i irányú középkori várfal további folytatását tártuk fel egy kis szakaszon, a török várfalon kívüli területen. Visszabontva alapozták rá a török várfalat.

Az előző évben megtaláltuk a vár román kori É-i várfalának egy kis szakaszát. Ez évben feltártuk a fal lábazati kiülését és az alapozás síkját, valamint nyugati folytatásának egy kis részletét. A fal ezen a részen több mint 2 m magasan áll a középkori szint fölött.

A fent említett románkori várfal ÉNy-i sarkát egy kör alaprajzú saroktorony zárja le.

Az ásatás során feltűnően kevés mázatlan kerámia került elő az alsóbb rétegekből, faragott kőanyagot pedig nem leltünk.

A munkát az OMvH hitelkeretéből és a „Középkori Egyetem Alapítvány” közreműködésével végeztük.

Munkatárs: Füzér Róbertné, Szijártó Kálmán
G. SÁNDOR MÁRIA – GERŐ GYŐZŐ

161. Szekszárd, Szőlőhegy

(Tolna megye) *Kk*

Földkitermelés során Szekszárd déli határában egy 18–19. századi csontvázat és két 14–15. századi kemencét bolygattak meg, amelyeket feltártunk.

ÓDOR JÁNOS GÁBOR

162. Szendrő, Várhegy

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) *Kú*

Folytattuk a felsővár tavaly megkezdett feltárását. Az ásatást Szendrő város önkormányzata finanszírozta.

Feltártuk a DK-i bástya déli és keleti homlokfalát, valamint részben az északi és nyugati szárnyfalakat. Megállapítottuk, hogy a bástya déli és nyugati oldalát a 17. század utolsó harmadában átépítették. Az átépítés szintén tört mészkőből készült: a homlokfal vastagsága 270 cm, a középütt belső támpillérral erősített nyugati szárnyfal mindössze 150 cm szélességű.

A belsővárat 3 kutatóárokkaal vizsgáltuk. Megállapítottuk, hogy a belsővár dombja mesterséges feltöltés. Ezt 220 cm vastag sokszögű falazat vette körül. Megtalláltuk a belsővár körüli külső járósíntet és az egykor a belsővár közepén állt torony maradványait. A torony sokszögű alaprajzú volt (korabeli ábrázolások szerint nyolcszögű), a feltöltésbe süllyesztett pincéjének falait helyenként az utolsó kősorig kiszédték. A toronyhoz bejáratí építmény csatlakozott, melynek részben kiszédtett alapfalát megtaláltuk. A leletanyagban nincs biztosan a 16. század közepe elé keltezhető tárgy, így nagy

valószínűséggel állítható, hogy a Bebek család szendrői vára nem a Várhegyen állt. A leletanyagból megemlítenők a vas ágyúgolyók, 2 csont késnyél, vas fogó, kályhacsempe-töredékek.

TOMKA GÁBOR

163. Sente, Homokbánya

(Nógrád megye) *Ú*

18–19. századi temető egy sírjának leletmentése történt. A falu lakói török temetőként tartják számon a lelőhelyet. A bányafalban jelentkező sírnak a fejrésze már megsemmisült. A kibontott, valószínűleg női váz melléklete egyszerű fagyöngyökből összeállított olvasó, kisméretű bronz feszülettel. A sírban megfigyelhető volt a koporsó famaradványa is.

A munkában részt vett: Veres György restaurátor.

MAJCHER TAMÁS

164. Szécsény, Forgách-kastély

(Nógrád megye) *Kk; Kú*

A külső ivóvíz-vezeték cseréjéhez kapcsolódó leletmentés, illetve helyszíni felügyelet a régi vezeték nyomvonalán jelentkező, a középkori várkastélyhoz és a barokk kastélyhoz kapcsolódó objektum-részletek dokumentálására szorítkozott. (Az 1974–1975-ben végzett feltárások az akkor már lehelyezett közművek környezetére nem terjedtek ki.) A kastély nyugati szárnya előtt egy, valószínűleg a déli belső várfalhoz ragasztott, a 18. század elején épített épület sovány homokhabarcsba rakott falait figyeltük meg. A falvastagság 50 és 70 cm között változott. A nyugati rizalit előtt egy, a közművekkel erősen rongált, legalább 180 cm széles kőfal volt megfigyelhető. A fal fölött 16–17. századi leletekkel datált humuszos hulladék réteg húzódtott. A nyugati kertbe futó vezeték két, a vár nyugati szárnyához tartozó kőfalat vágott át. A munka kapcsán az 1974–1975-ös ásatások összesítő alaprajzára kerültek az újabb részletek és a felmérhető működő, vagy korábban kiiktatott közművek is.

MAJCHER TAMÁS

165. Székesfehérvár, Fő u. 2.

(Fejér megye) *Ú*

A telek tulajdonosa 1698-ban Haas János Henrik volt, 1712-ben úgy említi az ingatlant, hogy a tulajdonos maga építette, ez évi használatbavételét követően. 1727-ben Daróczi Ferenc Tolna megye alispánjának tulajdonában volt.

A ház azonban – mint az első látásra megállapítható – nem egységes építmény. Egyes részletei alapján (földszinti ajtó- és ablakkeretek, pince) a 18. század